

- **Самоосвіта** - самостійний спосіб отримання знань в певній галузі науки, мистецтва, техніки, політичного життя, культури, ремесла.

Поняття «самоосвіти» трактується вченими, як: постійне поповнення професійної та загально-культурної інформації та систематичне оновлення індивідуального й соціального досвіду.

Самоосвіта є об'єктивною потребою, яка **мотивується такими чинниками:**

- щоденна робота з інформацією;
- творча атмосфера;
- конкуренція;
- зміни в суспільстві;
- громадська, суспільна думка.

Процес самоосвіти містить такі **мотивуючі аспекти:** вона є продовженням логічного ланцюга професійної освіти (школа, ВНЗ, післядипломна освіта), а також наслідком «незадоволення» професійною освітою.

Шляхи самоосвіти:

- систематичне читання і звернення до авторитетних джерел (на паперових, електронних носіях);
- аналіз матеріалу джерел, перевірка їх на практиці;
- прослуховування лекцій, докладів в установах, до яких особа не залучена офіційно;
- використання порад фахівців заради підвищення власних знань чи майстерності;
- дослідницька діяльність після досягнення певного рівню освіти, експерименти, моделювання, праця помічником під керівництвом освіченого фахівця тощо.

Основними завданнями самоосвітньої діяльності педагога є:

- ↪ вдосконалення теоретичних знань, професійної компетентності вчителя;
- ↪ оволодіння новими формами, прийомами навчання й виховання;
- ↪ вивчення та впровадження в практику перспективного педагогічного досвіду, новітніх досягнень педагогіки та психології , нових педагогічних технологій;
- ↪ розвиток особистісних здібностей, професійних компетентностей.

- ↪ **Самооцінка** – вміння оцінювати свої можливості;
- ↪ **Самооблік** – вміння брати до уваги наявність своїх якостей;
- ↪ **Самовизначення** – вміння вибрати своє місце в житті, суспільстві, вміння усвідомлювати свої інтереси;
- ↪ **Самоорганізація** – вміння знайти джерело пізнання й адекватності своїм можливостям, форми самоосвіти, планувати, організувати робоче місце та діяльність;
- ↪ **Самореалізація** – реалізація особистістю своїх можливостей;
- ↪ **Самокритичність** – вміння критично оцінювати переваги та недоліки власної роботи;
- ↪ **Саморозвиток** – результат самоосвіти.

1 пара

Найважливіші напрями самоосвітньої роботи педагога.

Орієнтовна відповідь.

Найважливішими напрямами самоосвітньої роботи педагога можна назвати такі: стан науково-теоретичної підготовки; стан психолого-педагогічної підготовки; стан методичної підготовки; стан технологічної підготовки.

2 пара

Основні форми методичної роботи, які спрямовані на підвищення мотивації педагогів до самоосвіти.

Орієнтовна відповідь.

Основними формами методичної роботи в школі, спрямованої на підвищення мотивації педагогів до самоосвіти є наступні: індивідуальні, колективні.

Індивідуальні: систематичне вивчення політичної, психолого-педагогічної, наукової літератури, безпосередню участь у роботі шкільних, міжшкільних та районних методичних об'єднань, семінарів, конференцій, педагогічних читань; розробку окремих проблем, пов'язаних з удосконаленням навчально-виховної роботи; підготовку доповідей, виступів, огляд і реферування педагогічних та методичних журналів, збірників та ін.

Колективні: відкриті уроки, взаємовідвідування уроків, предметні методичні об'єднання вчителів та об'єднання класних керівників, творчі групи, семінари-практикуми, педагогічні читання, творчі звіти, тижні педагогічної майстерності, Дні відкритих дверей педагогів-майстрів, методичні тижні, конкурс «Учитель року» та ін..